

“मीठे बच्चे- आफूले आफूलाई हेर म फूल बनेको छु, देह-अहंकारमा आएर काँडा त बनेको छैन ? बाबा आउनुभएको छ तिमीलाई काँडाबाट फूल बनाउन ।”

प्रश्न:- कुन निश्चयको आधारमा बाबासँग अटुट प्यार रहन सक्छ ?

उत्तर:- पहिले आफूलाई आत्मा निश्चय गर्नु भन्ने बाबासँग प्यार रहन्छ । यो पनि अटुट निश्चय हुनुपर्छ- निराकार बाबा यस भागीरथमा विराजमान हुनुहुन्छ । उहाँले हामीलाई यिनीद्वारा पढाइरहनुभएको छ । जब यो निश्चय टुट्छ तब प्यार कम हुन्छ ।

ओम् शान्ति । काँडाबाट फूल बनाउनेवाला भगवानुवाच अथवा बागवान भगवानुवाच । बच्चाहरूले जान्दछन्- हामी यहाँ काँडाबाट फूल बन्नको लागि आएका छौं । हरेकले सम्झन्छन्- पहिले हामी काँडा थियौं । अहिले फूल बनिरहेका छौं । बाबाको महिमा त धेरै गर्छन्, पतित-पावन आउनुहोस् । उहाँ नाविक हुनुहुन्छ, बागवान हुनुहुन्छ, पाप कटेश्वर हुनुहुन्छ । धेरै नाम भन्छन् तर चित्र सबै ठाउँमा उस्तै छ । उहाँको महिमा पनि गाउँछन्- ज्ञानका सागर, सुखका सागर..... अहिले तिमीले जान्दछौ- हामी उहाँ एक बाबाको पासमा बसेका छौं । काँडा रूपी मनुष्यबाट अहिले हामी फूल रूपी देवता बन्न आएका छौं । यो लक्ष्य-उद्देश्य हो । अब हरेकले आफ्नो दिलमा देख्नु छ, ममा दैवी गुण छ ? म सर्वगुण सम्पन्न हुँ ? पहिले त देवताहरूको महिमा गाउँथ्यौं, आफूलाई काँडा सम्झन्थ्यौं । हम निर्गुण हारे में कोही गुण नाही..... किनकि ५ विकार छन् । देह-अभिमान पनि धेरै कडा अभिमान हो । आफूलाई आत्मा सम्झ्यौ भन्ने बाबासँग पनि धेरै प्यार रहन्छ । अहिले तिमीले जान्दछौ- निराकार बाबा यस रथमा विराजमान हुनुहुन्छ । यो निश्चय गर्दा गर्दै पनि फेरि निश्चय टुट्न पुग्छ । तिमी भन्छौ पनि, हामी आएका छौं शिवबाबाको पासमा । जो यस भागीरथ प्रजापिता ब्रह्माको तनमा हुनुहुन्छ, हामी सबै आत्माहरूको बाबा एक शिवबाबा हुनुहुन्छ, उहाँ यस रथमा विराजमान हुनुहुन्छ । यो बिल्कुल पक्का निश्चय हुनुपर्छ, यसमा नै मायाले संशयमा ल्याउँछ । कन्याले पतिसँग विवाह गर्छन्, सम्झन्छन्- उहाँबाट धेरै सुख मिल्छ तर सुख के मिल्छ, तुरुन्त गएर अपवित्र बन्छन् । कुमारी हुँदा आमा-बुवा आदि सबैले ढोग्छन् किनकि पवित्र छिन् । अपवित्र बन्नासाथ सबैको अघि झुक्न थाल्छन् ।

आज सबैले उनलाई शिर झुकाउँछन् भोलि स्वयं शिर झुकाउन थाल्छन् । अब तिमी बच्चाहरू संगममा पुरुषोत्तम बनिरहेका छौ । भोलि कहाँ हुन्छौ ? आज यो घर-घाट कस्तो छ ! कति फोहोर बनेको छ ! यसलाई भनिन्छ नै वेश्यालय । सबै विषबाट पैदा हुन्छन् । तिमी नै शिवालयमा थियौ, आजभन्दा ५ हजार वर्ष पहिले धेरै सुखी थियौ । दुःखको नाम-निशान थिएन । अब फेरि यस्तो बन्नको लागि आएका छौ । मनुष्यहरूलाई शिवालयको बारेमा थाहै छैन । स्वर्गलाई भनिन्छ शिवालय । शिवबाबाले स्वर्गको स्थापना गर्नुभयो । बाबा त सबैले भन्छन् तर सोध फादर कहाँ हुनुहुन्छ ? अनि भनिदिन्छन्- सर्वव्यापी हुनुहुन्छ । कुरुर-बिरालो, कछुवा-गोहीमा हुनुहुन्छ भनिदिन्छन्, त्यसैले कति फरक भयो ! बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी पुरुषोत्तम थियौ, फेरि ८४ जन्म भोगेर तिमी के बनेका छौ ? नर्कवासी बनेका छौ । त्यसैले सबैले गाउँछन्- हे पतित-पावन आउनुहोस् । अहिले बाबा पावन बनाउन आउनुभएको छ । भन्नुहुन्छ- यो अन्तिम जन्म विष पिउन छोड । फेरि पनि बुझ्दैनन् । सबै आत्माहरूका बाबाले अब भन्नुहुन्छ- पवित्र बन । सबैले भन्दछन्

२०७२ जेष्ठ १४ बिहीबार २८-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
 पनि, बाबा । पहिले आत्मालाई उहाँ बाबा याद आउँछ, फेरि यी बाबा । निराकारमा उहाँ बाबा,
 साकारमा फेरि यी बाबा । परम आत्माले यी पतित आत्माहरूलाई बसेर सम्भाउनुहुन्छ । तिमी पनि
 पहिले पवित्र थियौ । बाबासँग रहन्थ्यौ फेरि तिमी यहाँ आएका छौ पार्ट खेलन । यस चक्रलाई
 राम्रोसँग बुझ । अब हामी सत्ययुगमा, नयाँ दुनियाँमा जाँदैछौं । तिम्रो आशा पनि छ नि— हामी
 स्वर्गमा जाऔं । तिमीले भन्दथ्यौ पनि— कृष्ण जस्तो बच्चा मिलोस् । अहिले म आएको छु तिमीलाई
 यस्तो बनाउन । वहाँ बच्चाहरू हुन्छन् नै कृष्ण जस्ता । सतोप्रधान फूल हुन्छन् नि । अब तिमी
 कृष्णपुरीमा जान्छौ । तिमी त स्वर्गका मालिक बन्छौ । आफूसँग सोध्नु छ— म फूल बनेको छु ?
 कहीं देह-अहंकारमा आएर काँडा त बन्दिन ? मनुष्यले आफूलाई आत्मा सम्भन्नुको बदला देह
 सम्भन्छन् । आत्मालाई भुल्नाले बाबालाई पनि भुलेका छन् । बाबालाई बाबाद्वारा नै जानेपछि
 बाबाको वर्सा मिल्छ । बेहदका बाबाबाट वर्सा त सबैलाई मिल्छ । एकजना पनि रहँदैन जसलाई
 वर्सा नमिलोस् । बाबा नै आएर सबैलाई पावन बनाउनुहुन्छ, निर्वाणधाममा लैजानुहुन्छ । उनीहरूले
 त भनिदिन्छन्— ज्योति ज्योतिमा बिलीन भयो, ब्रह्ममा लीन भयो । ज्ञान केही पनि छैन । तिमीले
 जान्दछौ— हामी कसको पासमा आएका छौ ? यो कुनै मनुष्यको सत्सङ्ग होइन । आत्माहरू
 परमात्मासँग अलग भए, अब उहाँको सङ्ग मिलेको छ । सत्य-सत्य यो सत्यको सङ्ग ५ हजार
 वर्षमा एकै पटक हुन्छ । सत्ययुग-त्रेतामा त सत्यसङ्ग हुँदैन । बाँकी भक्तिमार्गमा त अनेक
 प्रकारका धेरै सत्सङ्ग छन् । अब वास्तवमा सत त हुनुहुन्छ नै एक बाबा । अहिले तिमी उहाँको
 सङ्गमा बसेका छौ । यो पनि स्मृति रहोस्— हामी भगवान्का विद्यार्थी हौं, भगवान्ले हामीलाई
 पढाउनुहुन्छ, यति मात्र याद रहे पनि अहो सौभाग्य ।

हाम्रा बाबा यहाँ हुनुहुन्छ, उहाँ बाबा, टीचर फेरि गुरु पनि बन्नुहुन्छ । तीनै रूपमा पार्ट अहिले
 खेलिरहनुभएको छ, बच्चाहरूलाई आफ्नो बनाउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— यादबाटै विकर्म विनाश
 हुन्छ । बाबालाई याद गर्नाले नै पाप काटिन्छ फेरि तिमीलाई लाइटको ताज मिल्छ । यो पनि एक
 निशानी हो । बाँकी यस्तो होइन लाइट देखनमा आउँछ । यो पवित्रताको निशानी हो । यो ज्ञान अरू
 कसैलाई मिल्न सक्दैन । दिनेवाला एकै बाबा हुनुहुन्छ । उहाँमा सम्पूर्ण ज्ञान छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म
 मनुष्य सृष्टिको बीजरूप हुँ । यो उल्टो वृक्ष हो । यो कल्प वृक्ष हो नि । पहिले दैवी फूलहरूको वृक्ष
 थियो । अहिले काँडाको जंगल बनेको छ किनकि ५ विकार आएको छ । पहिलो मुख्य हो देह-
 अभिमान । वहाँ देह-अभिमान रहँदैन । यति सम्भन्छन्— हामी आत्मा हौं, बाँकी परमात्मा बाबालाई
 जान्दैनन् । हामी आत्मा हौं, पुग्यो । अरू कुनै ज्ञान हुँदैन । (सर्पको उदाहरण) अहिले तिमीलाई
 सम्भाइन्छ— जन्म-जन्मान्तरको पुरानो सडेको यो खाल हो जुन अब तिमीले छोड्नु छ । अहिले
 आत्मा र शरीर दुवै पतित छन् । आत्मा पवित्र भइसकेपछि फेरि यो शरीर छुट्छ । आत्माहरू सबै
 भाग्छन् । यो ज्ञान तिमीलाई अहिले छ— यो नाटक पूरा हुन्छ । अब हामीलाई बाबाको पासमा जानु
 छ, यसैले घरलाई याद गर्नु छ । यस देहलाई छोडिदिनु छ, शरीर समाप्त भएपछि दुनियाँ समाप्त
 भयो फेरि नयाँ घरमा जान्छौ अनि नयाँ सम्बन्ध हुन्छ । उनीहरूले फेरि पनि पुनर्जन्म यहाँ नै
 लिन्छन् । तिमीलाई त पुनर्जन्म लिनु छ फूलको दुनियाँमा । देवताहरूलाई पवित्र भनिन्छ । तिमीले
 जान्दछौ— हामी नै फूल थियौं फेरि काँडा बनेका छौं फेरि फूलको दुनियाँमा जानु छ । पछि गएर
 तिमीलाई धेरै साक्षात्कार हुनेछ । यी सबै खेलपाल हुन् । मीरा ध्यानमा खेलिन्, उनलाई ज्ञान

२०७२ जेष्ठ १४ बिहीबार २८-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन थिएन । मीरा कुनै वैकुण्ठमा गइनन् । यहाँ नै कहीं हुनुपर्छ । यस ब्राह्मण कुलको भए यहाँ नै ज्ञान लिइरहेको हुनुपर्छ । यस्तो होइन, नाँच्दैमा बैकुण्ठ गइहालिन् । यसरी त धेरैले नृत्य गर्थे । ध्यानमा देखेर आउँथे फेरि गएर विकारी बने । गायन गरिन्छ नि— चढे त चाखे बैकुण्ठ रस..... बाबा हौसला दिनुहुन्छ— तिमी बैकुण्ठको मालिक बन्न सक्छौ यदि ज्ञान-योग सिक्थौ भने । बाबालाई छोडे भने नाली (विकारमा) गिर्छन् । आश्चर्यवत् बाबाका बनन्ती, सुनन्ती, सुनावन्ती फेरि भागन्ती हुन पुग्छन् । अहो माया कति ठूलो चोट लाग्छ । अब बाबाका श्रीमतमा तिमी देवता बन्छौ । आत्मा र शरीर दुवै श्रेष्ठ हुनुपर्छ नि । देवताहरूको जन्म विकारबाट हुँदैन । त्यो हो नै निर्विकारी दुनियाँ । वहाँ ५ विकार हुँदैनन् । शिवबाबाले स्वर्ग बनाउनुभएको थियो । अहिले त नर्क हो । अहिले तिमी फेरि स्वर्गवासी बन्नको लागि आएका छौ । जसले राम्रोसँग पढ्छन् उनै स्वर्गमा जान्छन् । तिमी फेरि पढ्छौ, कल्प-कल्प पढिरहन्छौ । यो चक्र घुमिरहन्छ । यो बनिबनाउ ड्रामा हो, यसबाट कोही छुट्न सक्दैन । जे जति देख्छौ, लामखुट्टे उड्यो, कल्पपछि पनि उड्नेछ । यो बुझ्न बडो राम्रो बुद्धि हुनुपर्छ । यो शुटिंग भइरहन्छ । यो कर्मक्षेत्र हो । यहाँ परमधामबाट आएका हौ पार्ट बजाउन ।

अब यस पढाइमा कोही त धेरै होसियार हुन्छन्, कोही अहिले पढिरहेका छन् । कोही पढ्दा-पढ्दै पुरानोभन्दा पनि तीक्ष्ण हुन्छन् । ज्ञानसागरले त सबैलाई पढाइरहनु हुन्छ । बाबाको बन्यौ अर्थात् विश्वको वर्सा तिम्रो हो । हो, तिम्रो आत्मा जो पतित छ उसलाई पावन अवश्य बनाउनु छ, त्यसको लागि सबैभन्दा सहज तरीका हो बेहदका बाबालाई याद गरिरह्यौ भने तिमी यो बन्छौ । तिमी बच्चाहरूलाई यस पुरानो दुनियाँबाट वैराग्य आउनुपर्छ । बाँकी मुक्तिधाम, जीवनमुक्तिधाम छ, बाबा सिवाय अरू कसैलाई पनि हामी याद गर्दैनौ । सबेरै-सबेरै उठेर अभ्यास गर्नु छ— हामी अशरीरी आएका हौं, अशरीरी जानु छ । फेरि कोही पनि देहधारीलाई हामी याद किन गरौं । सबेरै अमृतबेला उठेर आफूसँग यस्तो-यस्तो कुरा गर्नु छ । सबेरैलाई अमृतवेला भनिन्छ । ज्ञान अमृत हुन्छ ज्ञान सागरको पासमा । ज्ञानसागर भन्नुहुन्छ— सबेरैको समय धेरै राम्रो हुन्छ । सबेरै उठेर धेरै प्रेमले बाबालाई याद गर— बाबा, हजुर ५ हजार वर्षपछि फेरि भेट हुनुभएको छ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने पाप काटिन्छ । श्रीमतमा चलनु छ । सतोप्रधान अवश्य बन्नु छ । बाबालाई याद गर्ने बानी पन्यो भने खुशीमा बसिरहन्छौ । शरीरको भान टुट्दै जान्छ । फेरि देहको भान रहँदैन । खुशी धेरै रहन्छ । तिमी खुशीमा थियौ जब पवित्र थियौ । तिम्रो बुद्धिमा यो सारा ज्ञान रहनुपर्छ । सबैभन्दा पहिले जो आउँछन् अवश्य उनैले ८४ जन्म लिन्छन् । फेरि चन्द्रवंशीले केही कम, इस्लामी त्योभन्दा कम । नम्बरवार वृक्षको वृद्धि हुन्छ नि । मुख्य हो देवता धर्म फेरि त्यसबाट ३ धर्म निकलिन्छन् । फेरि हाँगा-बिँगा निकलिन्छन् । अहिले तिमीले ड्रामालाई जान्दछौ । यो ड्रामा जुम्रा जसरी धेरै बिस्तारै बिस्तारै घुमिरहन्छ । सेकेण्ड बाई सेकेण्ड टिक-टिक चलिरहन्छ । त्यसैले गायन गरिन्छ सेकेण्डमा जीवनमुक्ति । आत्माले आफ्नो बाबालाई याद गर्छ । बाबा हामी हजुरका सन्तान हौं । हामी त स्वर्गमा हुनुपर्थ्यौ । फेरि नर्कमा किन परेका छौं ? बाबा त स्वर्गको रचयिता हुनुहुन्छ फेरि नर्कमा किन परेका छौं ? बाबा सम्भाउनुहुन्छ— तिमी स्वर्गमा थियौ, ८४ जन्म लिँदा-लिँदा तिमीले सबै बिर्सिएका हौ । अब फेरि मेरो मतमा चल, बाबाको यादबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ किनकि आत्मामा नै खाद परेको छ । शरीर आत्माको गहना (जेवर) हो । आत्मा पवित्र छ भने शरीर पनि पवित्र मिल्छ । तिमीले जान्दछौ— हामी स्वर्गमा थियौं, अब फेरि बाबा

२०७२ जेष्ठ १४ बिहीबार २८-०५-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन आउनुभएको छ त्यसैले बाबासँग पूरा वर्सा लिनुपर्छ नि । ५ विकारलाई छोड्नु छ । देह-अभिमान छोड्नु छ । काम-काज गर्दै बाबालाई याद गरिराख । आत्माले आफ्नो माशुकलाई आधाकल्पदेखि याद गर्दै आएको छ । अब उहाँ माशुक आउनुभएको छ । भन्नुहुन्छ— तिमी काम चितामाथि बसेर कालो बनेका छौ । अहिले म सुन्दर बनाउन आएको छु । त्यसको लागि यो योगअग्नि हो । ज्ञानलाई चिता भनिदैन । योगको चिता हुन्छ । यादको चितामाथि बसेपछि विकर्म विनाश हुन्छ । ज्ञानलाई त नलेज भनिन्छ । बाबाले तिमीलाई सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान सुनाउनुहुन्छ । उच्चभन्दा उच्च बाबा हुनुहुन्छ फेरि ब्रह्मा-विष्णु-शंकर, फेरि सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी फेरि अरू धर्मको उपकथा हुन्छ । वृक्ष कति विशाल हुन पुग्छ । अहिले यस वृक्षको फाउण्डेशन छँदै छैन, यसैले वरको वृक्षको उदाहरण दिइन्छ । देवी-देवता धर्म प्रायः लोप भएको छ । धर्म-भ्रष्ट, कर्म-भ्रष्ट बनेका छन् । अहिले तिमी बच्चाहरू श्रेष्ठ बन्नको लागि श्रेष्ठ कर्म गछौ । आफ्नो दृष्टिलाई शुद्ध (सिभिल) बनाउँछौ । तिमीले अब भ्रष्ट कर्म गर्नु छैन । कुनै कुदृष्टि नजाओस् । आफूलाई हेर— म लक्ष्मीलाई वरण गर्न लायक बनेको छु ? मैले आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबालाई याद गर्छु ? दिनहुँ दिनचर्या हेर । सारा दिनमा देह-अभिमानमा आएर कुनै विकर्म त गरिँ ? नत्र सय गुणा हुन्छ । मायाले चार्ट पनि राख्न दिदैन । २-४ दिन लेखेर फेरि छोडिदिन्छन् । बाबालाई ख्याल रहन्छ नि । दया लाग्छ— बच्चाहरूले मलाई याद गरे भने उनको पाप काटिने थियो । यसमा मेहनत छ । आफूलाई घाटा पार्नु छैन । ज्ञान त धेरै सहज छ । अच्छा !

मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सबैरै अमृतबेला उठेर बाबासँग मीठो-मीठो कुरा गर्नु छ । अशरीरी बन्ने अभ्यास गर्नु छ । ध्यान रहोस्— बाबाको याद सिवाय अरू केही पनि याद नआओस् ।
- २) आफ्नो दृष्टि धेरै शुद्ध पवित्र बनाउनु छ । दैवी फूलहरूको बगैंचा तयार भइरहेको छ त्यसैले फूल बन्ने पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ । काँडा बन्नु छैन ।

वरदानः— मरजीवा जन्मको स्मृतिबाट सर्व कर्मबन्धनहरूलाई समाप्त गर्नेवाला कर्मयोगी भव

यो मरजीवा दिव्य जन्म कर्मबन्धनी जन्म होइन, यो कर्मयोगी जन्म हो । यस अलौकिक दिव्य जन्ममा ब्राह्मण आत्मा स्वतन्त्र हुन्छ, न कि परतन्त्र । यो देह लोनमा मिलेको छ, सारा विश्वको सेवाको लागि पुरानो शरीरमा बाबा शक्ति भरेर चलाइरहनुभएको छ, जिम्मेवारी बाबाको हो, न कि तिम्रो । बाबाले आदेश दिनुभएको छ— कर्म गर, तिमी स्वतन्त्र छौ, चलाउनेले चलाइरहनुभएको छ । यसै विशेष धारणाबाट कर्मबन्धनलाई समाप्त गरेर कर्मयोगी बन ।

स्लोगनः— समयको समीपताको आधार हो— बेहदको वैराग्य वृत्ति ।